

Den ærede Finansminister sagde, at han, naar han nu vilde bevise dette Billedes Rigtighed, ikke skulde lægge særlig stærk Vægt paa den Ting, at vi i Aar fra Socialdemokratiets Side staa anderledes mod Skattelovene end i Fjor, men han lagde dog nogen Vægt derpaa. Han siger, at det er aldeles de samme Love. Jeg skal hertil bemærke, at det ikke er saa løjerligt, at vi i Aar staa anderledes, at vi i Aar undlade at stemme, medens vi i Fjor stemte for dem, thi disse Skattelove ere andre, end de vare i Fjor; hele den politiske og finansielle Situation er en anden, end den var i Fjor, selv om ellers for øvrigt al Ting var ens. Men den ærede Minister kunde være gaaet endnu et Aar tilbage i Tiden, tilbage til Foraaret 1900. Han vilde da vide, at mit Parti stemte mod disse Skattelove, den Gang den saakaldte Albertiske Ændring var vedtagen, der forandrede Skattelovene i storagrarrisk Retning. Da vi havde gjort al den Modstand, vi formaade, mod denne Ændring, og den desuagtet blev vedtagen, stemte vi mod Skattelovene, og det var ved den sidste Afstemning om Skattelovene, inden Kommissionen blev nedsat. Vi have altsaa i Foraaret 1900 stemt mod, i Fjor stemte vi for Forslaget, og i Aar undlade vi at stemme, alt sammen ganske følgerigtigt, nemlig efter de foreliggende Skattelovforslag og efter den foreliggende Situation. Vi have altid, som jeg har sagt før baade ved 1ste og 2den Behandling, men som jeg nødes til at gentage her, stillet os kritiske til disse Forslag, mer eller mindre kritiske, eftersom de vare mer eller mindre daarlige. Vor Afstemning før som nu ved denne Lejlighed er et nøjagtigt Udtryk for, hvor gode eller daarlige vi anse disse Skattelove for at være; den ærede Finansminister vil selv kunne regne det ud.

Maa jeg i denne Sammenhæng sige, at den ærede Finansminister, der nu paa staar, at det er de samme Love som i Fjor, da vi havde Sagen til 1ste Behandling, erkendte, at paa eet Punkt — han indrømmede et for os kjøbenhavnske Repræsentanter meget betydningsfuldt Punkt — vare de daarligere. Han erklærede, som de Herrer ville kunne se af Folketingstidende Sp. 1758, følgende: „Jeg vil da straks erkende, at der er eet Punkt i det ærede Medlems Bemærkninger, der er rigtigt. Jeg finder, at det aldrig er forstandigt at lægge Skjul paa, naar der fremføres en Anke, som er rigtig. Det ærede Medlem sagde, at Kjøbenhavns Kommune og Kjøbenhavns Skatteborgere, be-

tragtede som Helhed, blive noget ugunstigere stillede efter de nuværende Forslag. tagne under et, end Tilfældet var efter Skattekommissionens Forslag i Fjor. Dette er rigtigt, og det er en Ting, som jeg selvfølgelig beklager.“ Altsaa, den ærede Finansminister har selv erklæret, at paa eet Punkt, der var af stor Betydning for de kjøbenhavnske Repræsentanter, vare disse Skattelovforslag ugunstigere end i Fjor. I Virkeligheden er der jo en Væsenforskel, om ikke i Rammerne, om ikke just i det finansielle Resultat eller den finansielle Virkning, saa i Princippet imellem Forslagene fra i Fjor og dem i Aar. Thi i Fjor holdt man paa det gamle Princip, at en Del af de faste Statsskatter skulde overføres til Kommunerne, og der var ikke saa lidt Sundhed i det Princip, at Kommunerne skulde have Grundskatterne og Staten til Gengæld have Formue- og Indkomstskatterne. Og Hovedformaalet var derved at skaffe en virkelig Lettelse for Kommunerne, at komme dem, som Ordføreren sagde i 1897, til Hjælp i deres Nød og Trang. Dette Hovedformaal har man mere og mere forladt og nu næsten fuldstændig forladt. Nu er man gaaet over til Landbrugets Standpunkt fra i Fjor: at afskrive samtlige gamle Statsskatter; men derved er man kommen til at stille Kommunerne ugunstigere. Den højtærede Finansminister lægger imidlertid, naar han taler om Dolken, jeg støder i mit eget Bryst, Hovedvægten paa min Kritik af den finansielle Situation, de store Udgifter, hvorom der her er Tale. „Men han selv og hans Parti vil stemme“, siger den ærede Minister, „for alle disse Forslag“; dog undtog den ærede Minister eet Forslag, Tiendeloven; den Lov, sagde han, vilde vi maaske ikke stemme for, men ellers mente han, at vi vilde stemme for alle disse Love. Dette er jo ganske urigtigt. Tiendeloven ville vi ganske sikkert ikke stemme for, vi have aldrig gjort det før, og vi ville neppe gøre det nu, saaledes som den foreligger, med Tilskud fra Statskassen paa 1½ Mill. Kr. for at skaffe Tiendejerne en Erstatning af det 25-dobbelte, som de efter vor og Venstres gamle Mening aldeles ingen Ret have til. Disse Skattelove stemme vi heller ikke for, fordi vi finde, at dette Indtægtstab paa henvend 2 Mill. Kr. er uforsvarligt. Desuden have vi foreslaaet en Række meget væsentlige Besparelser paa Finansloven, som d'Hrr. af Flertallet og som Regeringen have modsat sig, Besparelser paa 3 à 3½ Mill. Kr. paa Militærbudgettet. Vi have modsat